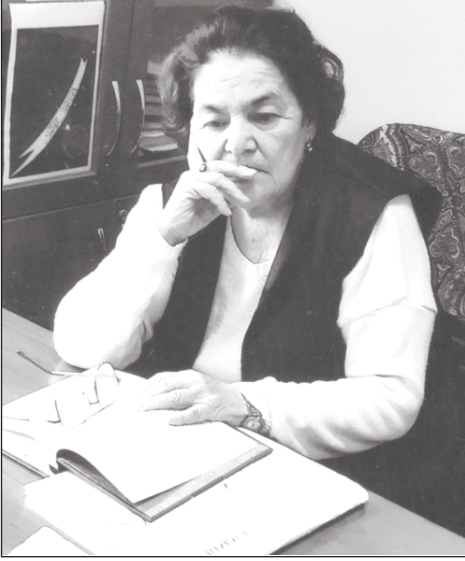

İndi belə müəllimlər varmı?!

Sevil MEHDİYEVA,
filologiya elmləri doktoru,
professor,
Əməkdar müəllim

Orta məktəb müəllimlərindən incik ayrıldım... "papaqsız" cümlə yazmışdım... buna görə mənim on illik zəhmətimi ədalətsiz qiymətləndirdilər: halal qızıl medalımı vermədilər, məktəbimizdə o zamanlar olan erməni bölməsinin bir şagirdinə verdilər. Mən isə on iki səhifəlik inşa yazımda son cümlənin son nöqtəsini qoymayıbmışam - "papaqsız" cümlə yazıbmışam...

Sən demə, bütün bunların əvəzində tale mənə universitet müəllimlərimi bəxş edəcəymiş... Tale o qədər də amansız deyilmiş!

Sənədlərimi Azərbaycan Dövlət Universitetinin filologiya fakültəsinə verdim. İlk uğurum məndən ədəbiyyat fənnindən qəbul imtahanı götürən professor Pənah Xəlilov və Allah qəni-qəni rəhmət eləsin, dos. Aydın Əbilovun sözlərindən başladı: ədəbiyyat fənnindən ikinci "5" qiyməti alarkən onlar: "get, qızım, sənə uğurlar... ardimca: bir balaca boyu var, dam dolusu toyu var" - dedilər.

60-cı illərin sentyabrı... Böyük (onun müqəddəs ruhu qarşısında baş əyirəm!) alim və böyük pedaqoq Muxtar Hüseynzadə! Adəti idi: hər mühazirədən əvvəl 5-10 dəqiqə keçən mühazirənin necə mənimsənilməsinin şəxsən şahidi olmaq üçün auditoriyaya 2-3 frontal sual verərdi. Növbəti dərslərin zamanı: Qızım, sizin adınız nədir? - Sevil. Hansı məktəbi qutarmısınız (müəllimlərimiz bizə "siz"lə müraciət edərdilər) -57 nömrəli, Montində... indi bildim, Fərhad müəllim, (Dünyadan nakam getmiş, sevimli müəllimimin ruhu qarşısında baş əyirəm!) o gün kafedrada sizin haqqınızda dediyi xoş sözlərin səbəbini...

1962-ci il, qış sessiyası... Azərbaycan dili tarixi fənnindən imtahan... prof. Hadi Mirzəzadə (onun müqəddəs ruhu qarşısında baş əyirəm): Cavabların məni qane elədi, bir əlavə sual verəcəyəm, ona cavab versən, qiymətin "5" olacaq... Prof. Ə.Dəmirçizadənin (müqəddəs ruhu qarşısında baş əyirəm) "Kitabi-Dədə Qorqud dastanlarının dili" əsərini oxumusan, bu yaxınlarda çapdan çıxıb?

-Xeyr, tapa bilməmişəm...

-Sabah gələrsən, mən o kitabı gətirəcəyəm, verəcəyəm Mina xanıma, oxuyarsan, o biri qrupla gəlib cavab verərsən... Oldu?

-Bəli, oldu.

Sabah gəldim, Mina xanım (Allah qəni-qəni rəhmət eləsin) kitabı verdi, növbəti qrupla imtahana girdim...

-Bu başqa məsələ, 5-ə cavab verdin, kitabı isə sənə bağışlayıram... (o kitab bu gün mənim kitabxanamın ən qiymətli kitabıdır).

1964-cü ilin baharı... Gözəl hava, yaşıllıqdan bağı çatlayan ağaclar, gəncliyin nübar çağı... Universitetin pillələri ilə qalxıram... Tələsmirəm, hələ dərslərin başlamasına 15 dəqiqə var. Məhəbbətli baxışlar, təbəssümlər, salamlar... Birdən məni kimsə arxadan çağırırdı... Döndüm, filologiya fakültəsinin dekanı, filologiya elmləri doktoru, professor Ələvsət Abdullayevin (onun müqəddəs ruhu qarşısında baş əyirəm!) katibəsi:

-Sevil, səni Ələvsət müəllim çağırır...

Getdim.

-Hə... gəldin?

-Salam!

-Salam! Sevil, qızım, səni təqdim etmişəm, fakültənin elmi şurası baxıb təsdiq etməlidir... Bu ilki buraxılışda bir diplom işi ilə universiteti bitirmək məsələsi qaldırılıb: ya bir sanballı diplom işi, ya dövlət imtahanları... Hə razısan?

-Siz necə məsləhət görürsünüz...

-Amma gərək mövzu təzə, işlənməmiş olsun. Mövzular Ali Təhsil Nazirliyindən göndəriləcək... Hələ görək Elmi şura nə deyir...

Axşam qardaşıma (Yatdığım torpağa qurban, atam qardaş!) dedim. "Əgər Ələvsət müəllim məsləhət görürsə (onlar bir qrupda oxumuşdular...), yazmaq olar..." - dedi.

Elmi şuranın iclasından sonra: şuranın bütün üzvləri sənin namizədliyi bəyəndilər... Görürsən, nə yaxşı qızsan, səni hamı istəyir - Ələvsət müəllim özünəməxsus xəfif gülüşü ilə nəticədən məmnun olduğunu bildirdi.

Həqiqətən də diplom mövzuları yeni idi, Ələvsət müəllim mənə də işlənilməmiş bir əsərin tədqiqini məsləhət gördü: "Prof. Mirzə Kazım Bəyin "Türk-tatar dillərinin ümumi qrammatikası" əsəri və Azərbaycan dili".

Diplom müdafiəsi uğurla keçdi. Dövrün dilçi-alimləri, tanınmış pedaqoqlar prof. Muxtar Hüseynzadə, prof. Hadi Mirzəzadə, prof. Ələvsət Abdullayev (elmi rəhbərim idi), prof. Fərhad Zeynalov (rəsmi opponentim idi), komissiyanın digər üzvləri prof. Ağamusa Axundov, dos. Ağamalı Həsənov, dos. Yusif Seyidov və başqaları mənim diplom işimi "mini-dissertasiya" adlandıraraq "əla" qiymətləndirdilər və belə qərara gəldilər ki, sentyabrda gəlim, aspiranturaya imtahan verim... Lakin ailə vəziyyətimlə əlaqədar olaraq, sentyabrda mən aspiranturaya imtahan verməyə gələ bilmədim. Yalnız iki ildən sonra mən universitetin artıq təzə binasında (II mərtəbədə) yerləşən filologiya fakültəsinə gəldim. Bu zaman artıq həyat yoldaşım Moskvada aspiranturayı bitirib, dissertasiyasını oxumaq üçün elmi rəhbərinə vermişdi. Bakıya qayıdan kimi böyük qardaşımın dostlarından birinin köməkliliyi ilə rus orta məktəbinə Azərbaycan dilini tədris etməyə başladım (böyük maaşla: sovet pulu ilə düz 325 man). Ailəni, demək olar ki, mən dolandırardım,

Müəllimlik peşəsi də Allah vergisidir!

Bilqeyis Təhmasib, Əməkdar müəllim

yoldaşım Elmlər Akademiyasının Mexanika-riyaziyyat İnstitutunda kiçik elmi işçi vəzifəsində (83 man. Sovet pulu ilə) işləməyə başladı...

...Ay qız, bəs sən niyə gəlmədin, sentyabr, oktyabr keçdi. İndi hardasan, işləyirsən?...

-Bəli, Fərhad müəllim, məktəbdə dərslər deyirəm... Ancaq mən elmi işlə məşğul olmaq istəyirəm, mümkünsə...

-Yaxşı, məktəbdə maaşın necədir?

-325 manat.

-Maaşın yaxşıdır, mən səni kafedraya laborant götürsəm, 80 m. pul alaçaqsan... Bu səni qane edər?

-Fərhad müəllim, mən məktəbdən çıxaram, mən elmi işçi olmaq istəyirəm...

Fərhad müəllim razılıq hissilə, özünəməxsus xəfif gülüşü ilə mənə inandığını bildirdi, çünki bizim kursdan başlayaraq, filologiya fakültəsində ixtisaslaşdırma elə I kursdan başlamışdı. Mən də oldum dilçi tələbə... Allah Fərhad müəllimə qəni-qəni rəhmət eləsin, mənə I kursdan türkologiyaya istiqamətləndirdi. O, tez-tez bizə - dilçi tələbələrə türkologiyanın müxtəlif mövzularına aid kurs işlərini yazdırmaqla bizi gələcək elmi işçi kimi yetişdirirdi... (Qəbri nurla dolsun!)

1968-ci ilin sentyabr ayının axırları... Artıq 1 ildən artıqdır ki, Azərbaycan Respublikası Elmlər Akademiyasının Nizami adına Ədəbiyyat və Dil İnstitutuna gəlib-gedirəm... Hər dəfə bir bəhanə ilə "yerimiz yoxdur" deyirlər. İki dəfə referat işi yazıb vermişəm - qəbul ediblər, "hələ gözlə" - deyiblər... Növbəti "yox" cavabı aldıqdan sonra Azərbaycan Dövlət Universitetinin (indiki İqtisad Universitetinin) qarşısında olan avtobus dayanacağına dayanıb avtobus gözləyirdim... Birdən Muxtar Hüseynzadənin böyük qaməti universitetin binası qarşısında gördüm...

Əziz müəllimimə tərəf üz tutdum:

-Muxtar müəllim, salam!

-Salam, salam... Nurəliyeva, necə-sən?

Elə bil mənim göz yaşlarım bu suala bənd imiş...

-Muxtar müəllim, iki ilə yaxındır Ədəbiyyat və Dil İnstitutuna gedib-gəlirəm. Muxtar müəllim, elmi işçi olmaq istəyirəm... iki dəfə referat yazmışam... məni işə götürümlər...

-Kim götürür?

-Bilmirəm, hər dəfə deyirlər ki, yerimiz yoxdur...

Birlikdə girdik universitetin binasına... qapının ağzındakı telefonla kiməsə zəng elədi:

-Məmmədəğa, indi sənin yanına bir qız gələcək, onu institutunda işə götür, mənim yaxşı tələbəm olub... xahiş edirəm! (İndi kim belə xahiş edər?!)

Binadan çıxdıq, əlini sağ tərəfə tutub - "bax get o binaya, ikinci mərtəbəyə qalx, akademik Şirəliyevin qəbuluna gir, de ki, mənə Muxtar Hüseynzadə göndərib..."

Getdim və məni işə qəbul etdilər: 1968, 27 oktyabr tarixindən Nizami adına Ədəbiyyat və Dil İnstitutunun Azərbaycan dilinin tarixi şöbəsində

baş laborant vəzifəsinə işə qəbul olundum (o zaman "Azərbaycan dili tarixi" şöbəsinin müdiri f.e.d. prof. Rəhilə xanım Məhərrəmovə (Allah qəni-qəni rəhmət eləsin!), elmi işlər üzrə direktor müavini f.e.d., prof. Mirzə Rəhimov idi. (Allah qəni-qəni rəhmət eləsin!), ta bu sətirləri yazana qədər... düz 46 ildir -indi artıq Nəsimi adına Dilçilik İnstitutunun Dil tarixi (18 il bu şöbənin müdiri vəzifəsində işləyəndən sonra) və Dialektologiya şöbəsində baş laborant vəzifəsindən şöbənin müdiri vəzifəsinə qədər bir məşəqqətli, lakin mənə mənəvi zövq verən bir elmi həyat yaşadım bu 48 ildə! Məni daxilən qane edən odur ki, 70 il fəaliyyət göstərən Azərbaycan Dili Tarixi şöbəsinin mövcud elmi uğurları mənim düz 18 il şöbəyə rəhbərlik etdiyim zaman kəsiyi dövründə yazılıb ərsəyə gətirildi: KDQ-un izahlı lüğəti (Elm, 1999), KDQ-un dili (Elm, 1999), Füzulinin dili (Məqalələr toplusu, Elm, 1996), Füzulini bədii əsərlərinin izahlı lüğəti (Elm, 2014, 500 s.), Azərbaycan ədəbi dili tarixi (4 cildə, Şərq-Qərb, Bakı, 2007, 1600s.) Azərbaycan dilinin tarixi lüğəti (2 cildə, 1500 s., Şərq-Qərb nəşriyyatında istehsalatdadır) və s. Bütün bunların həm müəllifi və elmi redaktoru olmağımdan daxili bir məmnunluq yaşadığımı və bunların yaranmasında mənim dahi müəllimlərimin mənəvi və elmi dayaq olduqlarını etiraf etmək fəxarətini yaşayıram! Onların elmi həyat təcrübələri və zəhmətləri mənim kimi tələbələrinin elmi həyatında yaşadı və hələ illərlə yaşayacaq. Bu dahi insanlar öz təmənnasız və umacaqsız münasibətləri ilə mənim həyatımda silinməz biz iz qoyub getdilər; onlar hər bir tələbənin gələcəyin gözəl mütəxəssisi, kamil insan kimi yetişməsində əllərindən gələnləni yaxşıqları etməkdən usanmırdılar... (Sən məkənləri nura qərq olsun!)

Elmi həyatımın uğurla inkişafı üçün öz müəllimlərimə borcluyam...

...70-ci illərdə Nəsimi adına Dilçilik İnstitutu arzuolunmaz bir durum yaşayırdı. Dünya şöhrətli çox böyük alimlər ordusu çalışırdı bu institutda... Lakin bu böyük alimlərin bir böyük nöqsanı da var idi: gənclərə qarşı onlarda böyük qısqançlıq hissi müşahidə etdim. Nəticədə institutun ümumi elmi fəaliyyətinin uğurla inkişafına təsir edirdi bunlar.

Deyərlər hər gecənin bir gündüzü var! 90-cı illərdə Akademik Ağamusa Axundovun institutumuzda direktor seçilməsi bütün tələbələrə kimi, mənim də taleyimdə mühüm rol oynadı. Bu böyük insan institutda işə başlayan kimi onun isti münasibəti elmi inkişafın qarşısına atılmış "buz salı" əritdi, sular duruldu, hamıya şərait yaratdı, xüsusən cavan alimlərə... O cavan alimlərdən birincisi mən oldum. Öz yarışıqlı, böyük vücudi qədər böyük ürəyə sahib olan bu səmimi insanın "Sevil, sən hələ də doktorluq müdafiə etməmişən?" sualı mənim küskün elmi ruhuma həyat verdi, işıq saçdı...

(Davamı 6-cı səhifədə)

(Əvvəli üçüncü səhifədə)

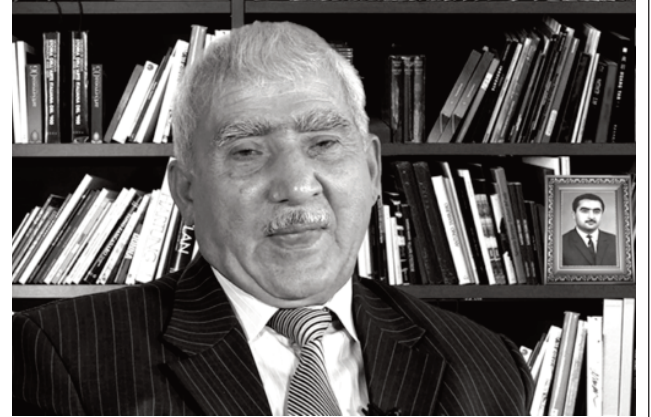
Elmi tədqiqatlarıma olan inamımı artırdı, illərlə çəkdiyim zəhmətimin müdafiə güvəncini qüvvətləndirdi... doktorluq işimi başa çatdırıb, müdafiə kürsüsünə qalxdım... Pis adamlar öz xislətlərindən əl çəkmədilər. Bu, mənə özünü (mövqeyini) müdafiə qüvvəsini daha da artırdı, uğurla müdafiə etdim: Azərbaycan ədəbi dilinin inkişafında və zənginləşməsində folklor, şifahi xalq yaradıcılığı janrlarının, xüsusən, "Xalq romanlarının" xüsusi mövqeyə malik olması və şifahi şəkildə xalqın dilində yaşayan dastanlarımızın xalq yazıçıları katiblərin xüsusi söyi ilə yazıya alınaraq ədəbiləşdirilməsi yolu ilə Azərbaycan ədəbi dilinin zənginləşməsi və inkişafında mühüm hadisə olması mənim doktorluq dissertasiyamda mükəmməl şəkildə əsaslandırıldı. Elmi şura üzvləri şifahi xalq dastanlarının yazıya alınması yolu ilə ədəbi dilin zənginləşməsini təsdiqləyən mənim bu elmi tədqiqatımı ümumən Azərbaycan ədəbi dili tarixində yeni cığır, unikal hadisə hesab etdilər. Bu uğur yalnız mənim deyildi, mənim unudulmaz müəllimlərimi təmsil edən akademik Ağamusa Axundovun da uğuru idi: mən bu sözləri yazarkən xatirimə sevimli müəllimimiz Ağamusa Axundovun doktorluq müdafiəsi düşdü: gənc alimin (Ağamusa Axundov dilçilik sahəsində ilk gənc elmlər doktoru olmuşdur) uğurunu həzm edə bilmədikləri üçün onun doktorluq işinə mənfə rəy yazmışdılar. O zaman sevimli müəllimimizin doktorluq müdafiəsində onu sevən bir qrup tələbələrini iştirak etdik, onun opponentinə verdiyi tam, dolğun cavablarının şahidi olmuşdum. Mənim "doktorluq işimə yazılmış mənfə rəyə cavab verimmi?" sualına Ağamusa müəllimin "hamısına cavab vermək lazımdır!" cavabı məni daha da özümə güvənli etdi. Mən də müəllimim kimi, opponentimin bütün qeydlərinə cavab verdim, onlara aydınlıq gətirdim. 1992-ci il dekabrın 15-də uğurla müdafiə etdim. Sənədlərimi o zamanlar, SSRİ-nin AAK-na göndərdim. Düz 100 gündən sonra (3 ay) mənim işim AAK-da təsdiq olundu. Bütün bunların əldə edilməsində çox hörmətli, mənim sevimli müəllimim akademik Ağamusa Axundovun simasında bütün universitet müəllimlərimin misilsiz xidmətləri olmuşdur! Onlar bu gün də öz müəllimlik missiyasını yerinə yetirməkdədirlər. Öz əsərləri ilə, monoqrafiyaları ilə! Allah hamısına rəhmət eləsin!

Taleyimdə özünə əbədi yer tutmuş müəllimlərdən biri də Xalq yazıçısı, Füzuli sözünün ilk mükəmməl açarını Azərbaycan oxucusuna vermiş ("Füzulinin sənətkarlığı" fundamental monoqrafiyası ilə), Azərbaycan nəsr tarixində hekayə janrının ustası, gözəl romanist Mir Cəlal Paşayevdir. Xalqımız belə insanlar haqqında "Peyğəmbər", "İpək adam" ifadələrini yaradıraraq işlətməmişdir. Mən bu epitetlərin nə dərəcədə həqiqət olduğunun şahidi olmuşam: Mir Cəlal müəllim hər fikrində yenilikçi idi! Məsələn, bu vaxta qədər həm xarici, həm də öz

alimlərimiz füzulinaslar bu böyük şairin sufi şair olaraq romantik bir şair olduğunda ısrarlı olmuşlar! Gözəl, incə ədəbiyyatşünas olan Mir Cəlal Paşayev öz təkrarı olmayan "Füzulinin sənətkarlığı" adlı monoqrafiyasında Füzulini yerdən, real aləmdən ayıraraq göylərin romantik səviyyəsinə qaldıran və bununla da Füzulini reallıqdan ayıraraq göylərin romantikasına "qurban edən" alimlərə, ümumən, insanlara təqdim etdi ki, Füzuli yerdə yaşayan xalqın şairidir və onun eşqi dünyəvi eşqdır, səma eşqi olub həqiqətdən təcrid edilmiş sufi eşq deyil: böyük türkoloq prof. Bəkir Çobanzadənin sözlərilə ifadə etsək, "Bağdadın filan məhəlləsində, filan evində yaşayan, Füzulicə (Füzuli üçün. S.M) gözəl bir xanıma - bir türk gözəlinə ünvanlamışdır: bəzi alimlər Füzuli şeirlərində olan yar, vəsl, hicr, hüsn, didar, cəfa, vəfa və s. Bədii təsvir vasitəsi kimi işlədilər sözlərdən istifadə edərək, Füzuli qəzəlindəki surətlərə xalis dini (sufi - S.M) məna vermək istəyirlər; halbuki şairin əsərlərini diqqətlə oxuduqda bu söz və ifadələrin əksər hallarda həqiqi və əsl həyatı mənada işləndiyini görürük... Şairin "yar", "aşiq", "məhəbbət", "dərbər" deyərək xitab etdiyi insanlar müəyyən və məlum şəxsiyyətlərdir... Burada müəyyən həqiqi, həyatı insandan, ancaq "yer adamından" bəhs olunur. Şairin aşiqanə qəzəllərində real insan məhəbbətindən, fərdin qəlb aləmindən bəhs olunur. Bu, "qəlb, insan mənəviyyatının geniş fazasından doğan və insanı yaşamağa, yaratmağa çağıran bir sevgidir!" (Füzulinin lirikası. M.Füzuli. Əsərləri. I c., Bakı, 1958, s.20-21). Sonralar, Füzuli qəzəllərinə daha yaxın tələb olandan sonra mənə aydın oldu ki, Mir Cəlal müəllim sözün həqiqi mənasında peyğəmbər kimi o qədər məntiqli yeni fikirlər, mühakimələr yürüdə bilən şəxsiyyət olmuşdur ki, ona xalqımızın dediyi kimi, "peyğəmbər" kəlməsini tam mənası ilə yaraşdırmaq olar! Mir Cəlal müəllim ipək kimi adam idi: (adətə idi: mühazirə deyərək oturmadı) hər dəfə auditoriyanı gəzərək, elmi fikirlərin nə dərəcədə mənimsənilməsi üçün əlini çiyinə qoyub çox mülayim və həlim səslə: " - belədi, belə deyil, ay mənim balaca qızım?!" - deməsi hələ də qulaqlarımda səslənir (Allah qəni-qəni rəhmət eləsin!). Hələ Əli Sultanlı! Kafedraya sinə gərrib, möhtəşəm aktyoranə səsi ilə söylədiyi "İndi Yelenanın mərmər kimi ağ bədəni qurdların ziyafət məclisinə çevrilmişdi!" cümləsi bu gün də hafizəmdə öz möhtəşəmliyi ilə qalmaqdadır (Təəsüflər olsun ki, bu, onun bizim kursda son mühazirəsi oldu. (Qəbri nurla dolsun!).

Taleyimə daxil olmuş unudulmaz müəllimlərimdən biri də Respublikamızın Xalq artisti, Əməkdar incəsənət xadimi, elmlər doktoru, professor Mehdi Məmmədovdur. Onun son dərəcə ahəngdar, enişli-yoxuşlu intonasiya ilə bizə oxuduğu "XIX əsr Azərbaycan tənqidi tarixi" kursu, mübaliğəsiz deyərək ki, həm də səhnə aktyorluğu ilə bizi valeh edərdi: bütün tələbələr bizə həsəd aparardı. Həftədə bir dəfə bu böyük aktyoru görüb, onun möhtəşəm, ahəngdar, musiqili (ruslar belə səse "nevuçni qolos" deyirlər!) səsinin ecazına dalmaq səadəti bi-

zim kursa nəsib olmuşdu! Bu halda A.P. Çexovun "müəllimlər həm də aktyor olmalıdır" kəlamı özünü tam doğrultmuşdur! Belə müəllimlərdən dərs almaq bizim nəslin həm savadlı ziyalı kimi, həm bütöv, kamil bir şəxsiyyət kimi yetişməsində mühüm rol oynamışdır.

Respublikamızın Əməkdar müəllimi, Bakının 132 nömrəli orta məktəbinin Ədəbiyyat və dil müəllimi, tanınmış pedaqoq Bilqeyis xanım Təhməsinin adı öz müəllimlərim sırasında çəkməyə bilmərəm! Çünki müəllimlik peşəsinin də Allah vergisi olduğunu ilk dəfə mənə məhz Bilqeyis müəllimə öz təmsalında başa saldı. Mənim orta məktəbdə gözəl müəllimlərim olmuşdur: ədəbiyyat müəllimim Zibeydə Məmmədova, kimya-biologiya müəllimim Fəridə Mustafayeva, riyaziyyat müəllimim Munib Orucov (respublikada həm alim, həm də C.Cabbarlının qadın obrazlarının kinoda ilk ifaçısı, akademik İzzət xanım Orucovanın kiçik qardaşı), ingilis dili müəllimim Rufina Vladimirovna Leyzeron (Allah hamısına rəhmət eləsin) və s. sözün həqiqi mənasında müəllimlik sənətinin Allah vergisi olmasını təsdiqləyən müəllimlərdən olmuşlar. Lakin Bilqeyis müəllimə mənə artıq həyatımın kamil dövründə müəllimlik sənətinin Allahdan vergi olmasını əyani şəkildə göz önümdə canlandırdı! Bilqeyis müəllimədə, A.P.Çexov demişkən, hər şey gözəl idi: şahənə duruşu, xanımı yerışı, yaraşlıq boyu, antiq qadın gözəllərinin daşdan tökülmüş heykəllərini andıran son dərəcə mütənasib bədən quruluşu, səliqə ilə yığılmış saçları, üzünün incə cizgiləri, ənni-kirşanlı azad, zərif dərisi, son dərəcə zövqlü geyim tərzi bütün bunları tamamlayan incə, insanın sinirlərini tumarlayan mülayim, cəzbedici səsinin ahəngi görəni, onu dinləyəni özünə valeh edirdi! Zəngin və əhatəli elmi biliyi, bunları ahəngdar səslə, xüsusi intonasiyanın müşayiəti ilə şagirdlərə (dinləyiciyə) çatdırma bilmək istedadı onu öz həmkarlarından fərqləndirirdi. Bir aləm idi Bilqeyis müəllimə ilə təmasda olmaq! Tanrı mənə bu xoşbəxtliyi də qismət etmişdi. Onun bütün şagirdləri kimi, mən də ona vurulmuşdum və maraqlı orası idi ki, o da mənə vurulmuşdu. Həmişə deyirdi: mən deyən müəllimə olacaqsan, amma bəzi jestləri tərgit, yoxsa səni şagirdlərin yamsılayacaqlar...

Bilqeyis müəllimənin şagirdləri bu ecazkar xanımdan yalnız bilik, təhsil xəzinəsi almırdılar, onlar Bilqeyis müəllimdən həm də gözəllik, ağıyalıq, xanımlıq, kamil insan olmaq dərslərini mənimsəyirdilər! Bilqeyis müəllimə danışıq, nitqi, mövzuya yanaşması, şagirdlərlə mükəllimə qurmağı, onlara fərdi yanaşma bacaracağını aşılaraq, şagirdlərinə - bizlərə onun pedaqoji təcrübəsini acgözlüklə mənimsəməyə çalışan təcrübəçi tələbələrə! Ümumən Bilqeyis müəllimə gözəllik mücəssəməsi idi, gözəllik rəmzi idi: həm daxili, mənəvi gözəllik, həm də xarici - cismani gözəllik! O, şagirdlərini hərtərəfli inkişaf etmiş gözəl şəxsiyyət kimi yetişdirirdi. Müəllimlik sənətinin də Allah vergisi olmasını mən ilk dəfə onun dürr tökülən ağızından eşitmişəm.

Dərs aldığı bütün müəllimlərimə Tanrıdan rəhmət diləyirəm! Məzarları nurla dolsun!

Və öz çağdaş oxucularıma bir sual vermək istəyirəm: Görən bu gün belə müəllimlər varmı?